

गोपगोपीनामपिवस्तुस्वभावादस्येवभक्तिः तयोःपुनर्नितरामिति ॥ ५१ ॥ स्वलीलयापुत्रभावानुकारिण्या ॥ ५२ ॥ इति ० भा० द० अष्टमोऽध्या
यः ॥ ८ ॥ ॥ ७३ ॥ नवमेपयउत्तिकेमत्वागोप्यथतत्कृतम् विलोक्यभांडभंगादिकृष्णं दाम्नाबबंधतम् ॥ १ ॥ तनूदराश्रितं विश्वं दृष्ट्वा विस्मित
चेतसः बंधनद्व्यांगुलापूर्त्या पूर्णतामन्वदर्शयत् ॥ २ ॥ स्वयंदधिनिर्ममंथ ॥ १ ॥ तदाचागायतेतिचकारान्वयः ॥ २ ॥ सूत्रनद्धंकांचीबद्धम् रज्जोराकर्ष

ततोभक्तिर्भगवतिपुत्रीभूतेजनार्दने ॥ दंपत्योर्नितरामासीद्गोपगोपीषुभारत ॥ ५१ ॥ कृष्णो ब्रह्मण आदेशं स
त्यं कर्तुं ब्रजे विभुः ॥ सह रामो वसंश्चक्रे तेषां प्रीतिं स्वलीलया ॥ ५२ ॥ इति श्रीभा० द० विश्वरूपदर्शनेऽष्टमो
ऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ७३ ॥ श्रीशुक उवाच एकदा गृहदासीषु यशोदानंदगेहिनी ॥ कर्मांतरनियुक्ता सुनि
र्ममंथ स्वयंदधि ॥ १ ॥ यानियानीह गीतानि तद्दालचरितानि च ॥ दधिनिर्मथने काले स्मरंती तान्यगायत ॥ २ ॥
द्वौ मंवासः पृथुकटितटे विभ्रती सूत्रनद्धं पुत्रस्नेहस्रुतकुचयुगं जातकं पंच सुभूः ॥ रज्ज्वाकर्षश्रमभुजचलत्कंक
णौ कुंडले च स्विन्नं वत्कंकवरविगलन्मालतीनिर्ममंथ ॥ ३ ॥ तांस्तन्यकाम आसाद्य मभ्रंतीं जननीं हरिः ॥ गृही
त्वा दधि मंथानं न्यषेधत्प्रीतिमावहन् ॥ ४ ॥ तमं कमारूढमपाययत्स्तनं स्नेहस्रुतं सस्मितमीक्षतीमुखम् ॥ अत
स्तमुत्सृज्य जवेन साययावुत्सिच्यमाने पयसि त्वधि श्रिते ॥ ५ ॥ संजातकोपः स्फुरितारुणा धरं संदृश्य दद्भिर्दधि
मंथभाजनम् ॥ भित्वा मृषाः श्रुदृषदश्मनारहो जघास हय्यंगवमंतरंगतः ॥ ६ ॥ उत्तार्य गोपी सुश्रुतं पयः पुनः प्र
विश्य संदृश्य च दध्यमत्रकम् ॥ भग्नं विलोक्य स्वसुतस्य कर्म तज्जहा सतंचापि न तत्र पश्यती ॥ ७ ॥ उलूखलांघ्रे
रुपरिव्यवस्थितं मर्कायकामंददतं शिचि स्थितम् ॥ हैयंगवं चौर्यविशंकिते क्षणं निरीक्ष्य पश्चात्सुतमागमच्छ
नैः ॥ ८ ॥

णश्रमोययोस्तयोर्भुजयोश्चलंतौ कंकणौ च कबराद्विगलंत्योमालत्योयस्याः सा ॥ ३ ॥ ४ ॥ अधिश्रिते चुल्लीमारोपिते उत्ति
च्यमाने अतितापेनोद्विच्यमाने ॥ ५ ॥ दृषदश्मना शिलापुत्रेण अंतरंगदहमध्यंगतः रहः एकांते नवनीतमभक्षयत् ॥ ६ ॥ सुश्रितं सुतं दधि मंथनस्था
नं प्रविश्य भिन्नं संदृश्य दृष्ट्वा ॥ ७ ॥ उलूखलांघ्रेः परिवर्तितस्य उलूखलस्योपरि शिचि शिष्ये चौर्येण विशंकितं चंचलमीक्षणं यस्य तं सुतम् ॥ ८ ॥